

Tình Khúc Bốn Mùa

Lê Văn Tú

Chậm, dịu dàng (61)



Ngập ngừng từng chiếc lá vương buồn, rơi nhẹ ven đường, Mùa



Thu về theo bước chân em nâng nhẹ chiều lên, Mùa Thu về trong mắt em



thương, làn môi ấm thơm hương, nồng say những tơ vương, sương chiều buông.



Mùa Đông ngồi bên khóm hoa hồng, nhắc chuyện chúng mình, Tình



yêu là bao nỗi nhớ mong những chiều lạnh căm. Mùa Đông lạnh đôi cánh tay



em, tìm hơi ấm tay anh, từng hơi thở mong manh, nương nhẹ chút tình.

Rộn rã (hơi nhanh hơn, 62)



Rồi mùa Xuân nghe tiếng em hát lên niềm tin, Từ làn môi thấm hương



mềm, ru đời nhẹ lên. Từng nhịp đời trong trái tim, thiết tha lời dịu



êm, Lòng ngập tràn muôn tiếng chim, ríu rít bên thềm, vang vọng nỗi niềm.

A tempo



Rộn ràng loài hoa bướm trong vườn, ngóng chờ tin mừng, Hè



sang dịu từng cơn nắng tan đưa ngày vào đêm. Thời gian ngừng trên những môi



hôn, làm tỏa ngát hương thơm, và ong bướm bâng khuâng bay đầy tràn gian.